

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Τ Ω Ν Κ Υ Κ Λ Α Δ Ω Ν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Επί της Σύρου Δραχ. 22
Επί της ... » 26

Διά τας Διατρ. τὸν στίχ. λ. 2^ο
Διά τὰ Δικαστικά τὸν » λ. 15
Διά τας Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 19 Νοεμβρίου 1860.

Εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, παρεσέδυσεν ἐν ἀγνοίᾳ μας, ἐρώτησίς τις ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν Κύριον Ἐμ. Βιβιλάκην ἐξ 25 δὴθεν Κρητῶν.

Λυπούμενοι διὰ τὸ περιστατικὸν τοῦτο, προλαμβάνομεν νὰ ἐπανορθώσωμεν συνάμα καὶ τυπογραφικὸν παρόραμα, βεβαιῶντες ὅτι τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπιτῆς ὁ λόγος ἐν τῷ τυπογραφίῳ μου παραδοθείσης ἐρωτήσεως ἦτον ἀνυπόγραφον, οὐδόλως φέρον τὸν ἀριθμὸν 25.

Ἐμπορικὴ Ἱστορία Γεωργίου Ναύτη.

Ἀφίνοντες κατὰ μικρὸν τὴν περὶ τῶν πολιτικῶν μας ἐρευνᾶν λαμβάνομεν δι' ἄνεσιν τοῦ τε γράφοντος καὶ τῶν ἀναγνώστων ἡμῶν ἐν φιλολογικῶν θέμα, καὶ ὡς τοιοῦτον ἐκλέγομεν τὴν πρὸ μικροῦ ἐκδοθεῖσαν Ἐμπορικὴν Ἱστορίαν τοῦ Γεωργίου Ναύτη, τῆς ὁποίας τὴν ἐκδοσὶν τοῦ δευτέρου καὶ τελευταίου τόμου ἀνηγγεῖλαμεν οἱ αὐτοὶ προηγουμένου ἡμῶν φύλλου.

Τὸ θέμα τοῦτο εἶναι προσφιλες καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν γράφοντα αὐτὸ ἀπεριόριστον ἡμῶν ἀγάπην, καὶ διότι ἀφορᾷ τὸν βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας μας τὸν συνδημότην μας, τὸν ἔχοντα ἐνταῦθα καὶ ὕλικα καὶ ἐγκάρδια συμφέροντα, καὶ διότι ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον ἢ τὴν ψυχὴν τῆς πόλεώς μας.

Διὰ νὰ μὴ φανῶμεν δὲ ὅπως δῆποτε μεροληπτικῶς κρίνομεν τὸ σύγγραμμα τοῦ Γεωργίου Ναύτη καταχωροῦμεν αὐτολεξεί ὅσα περὶ αὐτοῦ ἔγραψεν ὁ ἀξιότιμος συντάκτης τοῦ « Αἰῶνος » εἰς τὸν ἀριθ. 500, καὶ ὅσα ὁ ἀξιότιμος συντάκτης τοῦ « Μέλλοντος » εἰς τὸν ἀριθ. 105.

« Πέρισον ἀνηγγεῖλαμεν τὴν δημοσίευσιν τοῦ Α'. Τόμου τοῦ πολυτίμου τούτου πονήματος τοῦ Κ. Ναύτη, ἐνὸς τῶν νομομαθεσέρων συμπολιτῶν ἡμῶν. Μετ' ἴσης εὐχαριστήσεως ἐρχόμεθα σήμερον ν' ἀναγγεῖλωμεν καὶ τοῦ Β'. τόμου καὶ τελευταίου, τὴν ἐκδοσὶν. Δι' αὐτοῦ συμπληροῦται μία πραγματεία, ἣς στεροῦνται αἱ νεώτεροι γλῶσσαι, καθ' ὅσον γινώσκομεν, καὶ ἣτις περιποιεῖ τιμὴν μεγίστην καὶ δόξαν οὐ μόνον εἰς τὸν ἐκπονήσαντα τὸ ἔργον, ἀλλὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν. Διὰ τοιούτων ἔργων μαρτυρεῖται ἀριδίλως, ὅτι τὰ προσόντα τῆς φιλοπονίας, τῆς εὐφυίας καὶ τοῦ ἐρευνητικοῦ νοός, ἅτινα διέκριναν τὸ Ἑλληνικὸν Γένος, δὲν ἀπωλέσθησαν περ' ἡμῖν, ἀλλ' ἀκμαία ζῶσι καὶ ἀναπτύσσονται παρὰ τοῖς νεωτέροις Ἑλλησιν. Τίνα τούτου καλλίονα ἀπέδειξεν τῆς πρὸς τοὺς ἀρχαίους συγγενείας δυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν κόσμον; »

« Λυπούμεθα πολὺ, ὅτι δὲν δυνάμεθα ἐκτενέστερον νὰ γράψωμεν σήμερον περὶ τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ πονήματος τοῦ Κ. Ναύτη. Ἐπιτραπῆ ἡμῖν μολοντοῦτο νὰ χαράξωμεν ἀλίγου στίχους, περὶ τῆς ἐπιτομῆς οἰκονομίας τοῦ περισπουδάστου καὶ ἐμβριθοῦς τούτου ἔργου. »

Ἐχὼν ὁ συγγραφεὺς ὡς κανόνα τῆς ἐν τῇ εισαγωγῇ τοῦ Α'. Τόμου ἀναφερομένης ἱστορικῆς γνώσεως τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ τῆς πρώτης ἀρχῆς, αὐ-

ξήσεως καὶ προόδου τοῦ ἐμπορίου, θεωρεῖ τὸ ἐμπόριον πάντοτε ὡς προῖον τῆς πολιτικῆς, οἰκονομικῆς, ἐθνικῆς καὶ διανοητικῆς καταστάσεως τῶν κοινῶν καὶ ἐθνῶν. Τὸ δίκαιον τῆς ἰδιοκτησίας, ἡ ἀσφάλεια αὐτοῦ, τὰ μέσα τῶν συναλλαγῶν, τὸ νόμιμα καὶ οἱ περὶ αὐτοῦ κανόνες, ἡ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ἀστυνομία, νομοθεσίαι καὶ τὰ δικαστήρια, οἱ κανόνες τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῶν ἐθνῶν πρὸς ἄλληλα, περιγράφονται μετὰ λεπτομερείας καὶ ἀκριβείας. Ἡ ἐπιρροή τοῦ πνεύματος τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἀρεσκείας τοῦ λαοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν πρόδον καὶ τὴν τελειοποίησιν τῶν τεχνῶν, καὶ τὰ εἶδη τῶν χειροτεχνημάτων, καὶ ἡ ἐκ τῆς πολυτελείας γέννησις διαφορῶν εἰδῶν ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, περιγράφονται εὐγλώττως καὶ ἀκριβῶς. Αἱ Ἑλληνικαὶ ἀποικίαι, αἵτινες ἐξέτειναν τὸ ἐμπόριον ἀπὸ τοῦ ὀγδόου αἰῶνος, περιγράφονται μετὰ πάσης ἱστορικῆς λεπτομερείας. Αἱ ἰδίως ἀναφανεῖσαι ἐμπορικαὶ πόλεις κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς καὶ τὰ αἴτια τῆς ἐμπορικῆς προόδου καὶ τῆς ἐκπτώσεως αὐτῶν ἐκτίθενται μετ' εὐκρινείας καὶ ἱστορικῶν ἀποδείξεων ἡς Αὐτοκρατορίας περιλαμβάνουσιν, ἐκτὸς τῆς εἰδικῆς ἱστορίας τοῦ ἐμπορίου τῶν ἐπικρατειῶν τούτων, τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν τὰ Ἑλληνικὰ συστήματα τοῦ ἐμπορίου σχεδὸν κατελύθησαν. Γενικὴ τις ἐποψὶς τοῦ ἐμπορίου ὅλου τοῦ κόσμου ὑπάρχει εἰς τὰ περὶ τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας βιβλία. Ἡ γέννησις τῶν λεγομένων προστατευτικῶν συστημάτων καὶ τῆς προστατευτικῆς πολιτικῆς τοῦ ἐμπορίου, ἡ τῶν Ἰταλῶν καὶ Ἀνσεατῶν κατ' ἐξοχὴν, τὰ τῶν νευτικῶν πραγμάτων, τὰ τῆς πυξίδος, καὶ πάμπολλα ἄλλα ἐκτίθενται χρήσιμα οὐ μόνον εἰς τὸν ἔμπρονον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πολιτικὸν κατ' ἐξοχὴν ἄνδρα, καὶ εἰς τὸν πλουτισμὸν ἐν γένει τοῦ ἀνθρωπίνου νοός. »

« Πᾶς τις, καὶ ἄκρω δακτύλῳ γευσάμενος τῶν γραμμάτων, θέλει ὁμολογήσει τὸ σπουδαῖον τῶν θεμάτων, ὧν τὴν ἀνάπτυξιν ἀνέλαθεν ὁ συγγραφεὺς. Ἄλλ' ὁ καὶ ἓνα στίχον γράψας ἰδίᾳ θέλει ἐκφράσει τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ εἰς τὸν ἐκπονήσαντα τὸ ἔργον. Δὲν εἶναι μυστήριον ἐξῆς, οἷους κόπους ἀπαιτεῖ ἡ ἐπιστημονικὴ μελέτη, καὶ ἄγνωστον οὐδενὶ πρόκειται, ὅτι πολλάκις ἡ σύνταξις δύο σελίδων, μιᾶς παραγράφου, δεῖται καὶ χρόνου μακροῦ, καὶ δαπάνης οὐχὶ συνήθους, διὰ τε τὴν προμήθειαν τῶν χρησίμων βοηθημάτων καὶ τῶν ἄλλων ἐπισημονικῶν ὀργάνων τὴν ἀπόκτησιν. Ὁ Κ. Ναύτης κατέβαλεν εἰς σύνταξιν τοῦ ἐμβριθοῦς ἔργου αὐτοῦ τὴν δέουσαν ἐπιμέλειαν, προσεγγικῶν, οὕτω ἐν ἀγλαίᾳ εἰς τὴν νεωτέραν φιλολογικὴν οἰκοδομήν τῆς Πατρίδος ἡμῶν. Παύομενοι σήμερον, καὶ ἐπιφυσασόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν μελέτην τοῦ πονήματος τούτου, ἐκφράζομεν τῷ Κ. Ναύτη τὴν βεβαίαν εὐγνωμοσύνην μας, ὡς πολῖται ἐλευθέρως πολιτείας, καὶ συνιστῶμεν τὴν ἀνάγκησιν καὶ τὴν μελέτην τοῦ τελευταίου τούτου πονήματος τοῦ πεκαυμένου πολίτου τῆς Ἑλλάδος εἰς πάντας τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν, ὅσοι θέλουσι νὰ ἀποκτήσωσι γνώσεις ἀκριβεῖς καὶ νὰ ἴδωσιν ἰδίᾳ, ὅποιον παρέστησε πρόσωπον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ

σπουδαίου κλάδου τῆς κοινωνικῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας τοῦ ἐμπορίου. (Ἐκ τοῦ Αἰῶνος).

« Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν (λέγει τὸ Μέλλον) τὸν κατ' αὐτὰς ἐκδοθέντα Β'. τόμον τοῦ συγγράμματος « Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἱστορία αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις » φιλοπονηθέντος ὑπὸ τοῦ Κυρίου Γ. Α. Ναύτη, καὶ ἐκ προοιμίων συγχαιροῦμεν αὐτὸν διὰ τὸ ἀξιόλογον ἔργον, μεθ' οὗ ἐκκληροδότησε τὴν ἀναγέννησιν τῶν γραμμάτων. Εἰς τὸ πολύτιμον τοῦτο σύγγραμμα δὲν ἀπαντᾷ τις ἰσχνὴν καὶ σκελετώδη τὴν ἐπιστήμην, ἐκθέτουσαν ἀποφθεγματικῶς τὰς ἀρχὰς τῆς, ἀλλὰ τὴν πολυμάθειαν καὶ τὸν φιλόσοφον νοῦν ἐκείνου, ὅστις τὰ πάντα διερευνᾷ καὶ διαχέει τὸ φῶς του εἰς πᾶσαν ἔκφρασιν ἢ ἰδέαν. Τοιοῦτοτρόπως, ἐνῶ ὁ συγγραφεὺς οὐδὲ στιγμὴν ἀφίνει τὸ κύριον θέμα του, διὰ τοσοῦτων γνώσεων καὶ χάριτος, τὸ διαποικίλλει, διὰ τοσοῦτων διέρχεται ἀνερευνήσεων καὶ χρωματισμῶν, καὶ τόσας παρεμβάλλει σκιαγραφίσεις εἰδήσεων, ὥστε καὶ θέλει, καὶ διδάσκει τὸ πνεῦμα, ἐνόων τὴν ἀλήθειαν μετὰ τὸ κάλλος, καὶ πλοῦτον γνώσεων εἰς πᾶν ἄνθρωπον. »

« Συγχαιροῦμεν ἐν ὀνόματι τῶν γραμμάτων τὸν Κύριον Ναύτην διὰ τὸ ἀξιόλογον ἔργον, μεθ' οὗ ἐπρόκεισε τὴν πατρίδα! Συγχαιροῦμεν αὐτὸν ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος διὰ τοὺς ἀτρυτούς κόπους, οὓς τόσον φιλοτίμως κατέβαλε πρὸς συμπλήρωσιν ἔργου τοιοῦτου, καὶ εὐχόμεθα νὰ μὴ παύσῃ καὶ ἐν μέσῳ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν του ἐνασχολούμενος εἰς τοιαύτας κοινωφελεῖς συγγραφὰς, αἵτινες ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τῷ ὑπόσχονται τὴν δάφνην τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς κοινωνίας. »

(Ἐκ τοῦ Μέλλοντος).

Μετὰ τὸν διακεκριμένον τοῦτον ἔπαινον τῶν συντακτῶν τοῦ « Αἰῶνος » καὶ « Μέλλοντος », εἰς ἡμᾶς δὲν μένει νὰ προσθέσωμεν τι.

Ὁ τύπος τῆς ἐπαρχίας μας ὀφείλει εἰδικὸν τινα ἔπαινον καὶ εἰδικὸν τι δῆγμα εὐχαριστήσεως πρὸς τὸν συνδημότην μας Κύριον Γεώργιον Ναύτην, καὶ τοῦτο ἐκπληροῦμεν καὶ ἡμεῖς. Καθότι νομίζομεν ἄτοπον διὰ μίαν δωρεὰν χρηματικὴν δσηνδήποτε νὰ γράψωσιν ἐφημερίδες νὰ γίνωνται ψηφίσματα δημοτικῶν συμβουλίων νὰ ταπεινώσωμεν τὸν δῆμον μας καὶ νὰ τὸν παριστῶμεν μεγάλως εὐγνώμονα διὰ μίαν δὲ προσφορὰν διανοητικὴν καὶ τείνουσαν εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν τέκνων μας νὰ μὴ δεικνύμεν οὐδὲν δῆγμα ὑπολήψεως.

Οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐδίδαν τὸν κλάδον τῆς ἐλαίας εἰς τὸν Ὀλυμπιονίκην. Ὁ κλάδος οὗτος τῆς ἐλαίας,

παρήγαγεν τούς Προδότους και Θουκιδύδας τούς Σοφοκλείς και Πλάτωνα; και άλλους φωστῆρας τῆς ἀνθρωπότητος.

Εἰς τὰς δεινάς ἡμῶν περιστάσεις, εἰς τὰ περίφοβα πλὴν γοητευτικὰ ἐναγκαλισματα ἡμῶν πρὸς ἀπόσειν τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ και ἀνάκτησιν τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τῆς ἐλευθερίας μας, τούτους ἐπεκαλούμεθα και ἡμεῖς και πάντες οἱ φίλοι ἡμῶν, και οὐχὶ τούς ἔχοντας τὰς μεγάλας ἐπαύλεις και τὰς λουκουλικὰς τραπέζας.

Τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ἐλαίας δίδομεν και ἡμεῖς σήμερον εἰς τὸν ἀγαθὸν και διακεκριμένον συμπολίτην μας Γεώργιον Ναύτην, γνωρίζοντας ὅτι με αὐτὸν μόνον θέλομεν ἀνταμιῶσαι τούς μεγάλους και πολυτετεῖς καμάτους δι' ἡμέρας και νυκτὸς πρὸς ἀποπεράτωσιν τοιοῦτου σπουδαίου ἔργου.

Δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως με ταῦτα ν' ἀρνηθῶμεν τὸν δίκαιον ἐπαινον και πρὸς τούς χρηματικῶς βοηθούστας και συνδράμοντας τὰ κοινὰ, ἀπ' ἐναντίας και οὗτοι εἶναι ἀξιοὶ τῶν ἐπαίνων, και οὗτοι γίνονται μεγάλα ἐλατήρια ἐνεργειῶν, ὠφελίμων. Ἡμεῖς λέγομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιοριζόμεθα εἰς τούτους μόνον.

Πόσον ἀηδὲς ἦθελεν εἶσθαι ἐν ἔθνος μὴ ἔχον σχολεῖα, μὴ ἔχον ἐπιστήμονας, μὴ ἔχον τύπον, στερούμενον συγγραφέων. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως δὲν εἶναι μόνον ἀηδὲς, εἶναι και θανατηφόρον, διότι ἠθελε δεῖξαι ὅτι δὲν εἴμεθα τῶν προγόνων ἡμῶν ἀπόγονοι και διότι δὲν ὑπάρχει ἕτερον μέσον πρὸς διατήρησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐνότητος εἰμὴ τὰ γράμματα.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν Κύριον Γεώργιον Ναύτην χαίρομεν ὅτι ἐκτὸς ποικίλων και διαφόρων ἄλλων μικρῶν συγγραφῶν ἔχομεν παρ' αὐτοῦ και δύο ἕτερα σπουδαῖα πονήματα δικασικὰ και ὠφελίμα ἦτοι τὰς ὁδηγίας τῶν Δημάρχων, και τὴν πραγματεῖαν αὐτοῦ περὶ ἐπιτρόπων και κηδεμόνων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀυθήμερόν διὰ τοῦ Τηλεγράφου μᾶς ἀνηγγέθη ἐξ Ἀθη-

ΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

- ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος διαλύομεν τὴν βουλὴν τῆς ἐνεστῶσης περιόδου. Διατίττομεν δὲ συγχρόνως, ὥστε οἱ ἐκλογεῖς νὰ συνέλθωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος ἕνα ἐκλέξωσι τούς βουλευτὰς κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον, τὴν δὲ βουλὴν συγκαλοῦμεν τὴν 15 Φεβρουαρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους.
- Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἴπουργὸς θέλει διακοινῶσαι τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν βουλὴν, ὃ δὲ Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Νοεμβρίου 1860.

ΘΩΝ.

Ἀθ. Α. Μιαούλης.

Λυκούργος Κρεσενίτης.

— Τὴν 41 ὥραν Π. Μ. ἐξετελέσθη τὸ εἰρημένον Β. Διάταγμα ἀναγνωσθὲν καθ' ἐντέλλεται παρὰ μὲν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐν τῇ Γερουσίᾳ, παρὰ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργοῦ ἐν τῇ βουλῇ ἡ μεγαλητέρα ἡσυχία και τάξις ἐτηρήθη.

Ἡ εἰδήσις τῆς διαλύσεως δὲν ἐπροξένησεν ἐνταῦθα κακὴν ἐντύπωσιν, καθόσον ἐλπίζεται, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, κατὰ τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας διεκλήρυσεν ὅτι προσβέβηαι θέλει ἀφῆσαι ἐλευθεράς τὰς γεννησομένας ἐκλογάς, και ἐνόσφ ἡ ἐξουσία φρονίμως φερομένη δὲν δώσῃ ἀφορμὰς, ὥστε νὰ διαταρραχθῇ ἡ ἡσυχία, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἐπικείμενον ἐρεθισμὸν τῶν πνευματικῶν.

— Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν ἐκλείσας τὸ βουλευτήριον και ἀπέλυσε πάντας τούς ὑπαλλήλους και ὑπῆρέτας τοῦ βουλευτικοῦ γραφείου.

— Τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τούς Νομάρχας τοῦ Κράτους ἀνήγγειλεν, ὅτι εἰς Ἀλγερίαν ἀνεφάνη νόσος φέρουσα χαρακτῆρα χολέρας· μολοντί δὲ δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστὸν ἀν' ἡ νόσος φέρῃ χαρακτῆρα Ἀσιατικῆς χολέρας, μολαταῦτα ὀρθῶς ποιοῦν τὸ ἦθῆν ὑπουργεῖον διέταξε νὰ υποβάλλωνται εἰς τὴν τεταγμένην καθάρσιν αἱ ἐκείθεν προελεύσεις.

— Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑλλ. Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας ἀπέστειλε κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐκτάκτως εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ Ἀτμόπλοιον «Αἰγαῖον» διὰ νὰ μεταφέρῃ τὰ μείναντα ἐμπορεύματα τὰ ὅποια τὸ σύνθησις τῆς

γραμμῆς Ἀτμόπλοιον δὲν εἶχε τόπον διὰ νὰ παραλάβῃ δλοκλήρως.

— Ἐνεκα τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκτάκτου ἀποστολῆς τοῦ Ἀτμοπλοίου τὸ «Αἰγαῖον», τὸν συνθήσις διὰ πλοῦν μεταξὺ Σύρου, Τήνου και Ἀνδρου και τ' ἀνάπαλιν, θέλει ἐκτελέσει, ἀδελφί τῆς Β. Κυβερνήσεως, ἣν ἐπροκάλεσαν ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑλλ. Ἀτμοπλ. Ἑταιρίας ἡ Πολιτικὴ Ἀτμοκίνητος Γολέττα «Ἀρρῶσσα».

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπῶς και δι' ὅλης τῆς εἰς τὸν κοινωτικὸν βαθμὸν τῶν ἀπαιτουμένης τάξεως οἱ γάμοι τῆς χαριτοδότητου νεάνιδος Κ. Εἰρηνοῦλας Ἡλία Κεχαγῶ μετὰ τοῦ πολυτήμου νέου Κ. Νικολάου Γ. Χειλῶ υἱοῦ ἐνὸς τῶν εὐκλεῶν γόνων τῆς νήσου Φαρῶν. Κατὰ τὴν θρησκευτικὴν τῶν γάμων τελετὴν παρήσαν ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Σύρου και Τήνου Κ. Δανιὴλ μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν ἱεροῦ κλήρου ἐκτελέσας τὸ θεῖον τοῦ γάμου μυστήριον και πολλοὶ ἐκ τῶν ἐντίμων συμπολιτῶν μας. Χαίροντες ἐκ καρδίας διὰ τὸν κατάλληλον τοῦτον γάμον τῶν ἀξιολόγων αὐτῶν νέων ἐπευχόμεθα αὐτοῖς μακροβιότητα ἡμερῶν και τελείαν ὑγείαν μετὰ καλλιτεχνίας! εἶθε!!!

— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκπνεῖ ἡ προθεσμία τῆς μεταξὺ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως και τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀυστριακοῦ Λοίτ σύμβασις· ἐπειδὴ δὲ δὲν φαίνεται οὐδεμίαν διαπραγματεύσειν περὶ ἀνανεώσεώς της, οὐδὲ δύναται ν' ἀνανεωθῇ αὐτὴ ὡς πρὸς τὰς διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος γραμμὰς τῶν Ἀτμοπλοίων ἕνεκα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας· τὰ μὲν τῶν ἐσωτερικῶν γραμμῶν Ἀυστριακὰ Ἀτμόπλοια πλύνουν, τὰ δὲ τῶν ἐξωτερικῶν γραμμῶν δὲν θέλουν ἐξομοιοῦσθαι ὡς μέχρι τοῦδε με πολυτεμικὰ πλοία.

Συχαίρομεν τὴν Ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοῖαν ἀποκτώσαν ἤδη εὐρύτερον στάδιον, καθότι αἱ ἐσωτερικαὶ γραμμαὶ ἦσαν διὰ τὰ Ἀυστριακὰ Ἀτμόπλοια αἱ μάλλον προσδοφόροι. Τέλος πάντων ἠδυνήθημεν διὰ τοῦ χρόνου ν' ἀπομακρύνομεν τὰ ἰσχυρὰ κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας προσκόμματα ταῦτα.

— Τὸ ἐμπόριον τῆς ἀγορᾶς μας, ἕνεκα τῆς ἐποχῆς, ἔλαβε κάποιαν ζωηρότητα, αἱ Τελωνιακκὶ εἰσπραξῆς ἐκ παραλληλισμοῦ πρὸς τὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους; δὲν ὑπέστησαν, μέχρι τοῦδε, ἐλάττωσιν τινα. Τὰ νέα Τελωνιακὰ Καταστήματα ἐντὸς ὀλίγου ἀποπερατοῦνται, διὰ νὰ γίνῃ ὅμως χρῆσις αὐτῶν ἐπωφελεῖς εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπαιτεῖται νὰ ἐπισπευθῇ και ἡ κατασκευὴ τῆς προκουμαίας ὑναφείαν, ἡ τουλάχιστον νὰ εὐρυνθῇ ἡ διὰ ζηρᾶς συγκοινωνούσα δόδος· πρὸς ταῦτα πάντα δὲ ἀπαιτεῖται νὰ κανονισθῇ και ἡ τακτικὴ προσόρμισις τῶν πλοίων ἐν τῷ μυθῷ τοῦ λιμένος παρὰ τῷ ὁποίῳ ὑπάρχουν τὰ Τελωνιακὰ Καταστήματα.

— Ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε Πρωτοδικοῦ ἐνταῦθα Κ. Δ. Τζαγκαρόλα μετατεθέντος εἰς Ἀθήνας, μετετέθη ὁ ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικὸς Θ. Βώκος.

— Ἐλέγετο ἐν Ἀθήναις ὅτι προσκαλεῖται ὁ ἐν Λοδίνῳ Πρέσβυς Κ. Σ. Τρικουπίτης διὰ νὰ καθέξῃ τὴν θέσιν Πρωθυπουργοῦ — τοῦτ' αὐτὸ δὲ ἐλέγετο και περὶ τοῦ Κ. Δ. Καλλέργη. Ἐπίσης διεδόθη, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ Κρεσενίτης και Μιαούλης διορίζονται Γερουσιασταί.

— Ὁ ἰατρὸς Γούδας κατηγορούμενος ἐπὶ ἐξυβρίσει τοῦ βασιλικοῦ προσώπου, δικασθεὶς καταδικάσθη εἰς ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν, χαρακτηρισθείσης τῆς πράξεως ὡς πλημμελήματος.

— Τὴν 14 πυρκαϊὰ ἐξεφύρα ἡ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις συνοικίαν Γερνίου ἀποτερωσάσα μόνον ἕνα ἀχυρῶνα μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ὄντος ἵππου.

— Παρίσιοι — 25 Νοεμβρίου. Ἀυτοκρατορικὸν Διάταγμα παρέχει εἰς τὰ Νομοθετικὰ σώματα περισσοτέραν συμμετοχὴν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους — α Ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ τῆς ἐνάρξεως λόγου — Δημοσιεύσις συζητήσεων — ὁ Κόμης Βαλεῦσκις διορίσθη ὑπουργὸς τῆς ἐπικρατείας — ὁ Δομπὰ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν — ὁ Δουξ Μαλακῶφ, Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Ἀλγερίας.

— Ὑπάρχει συνθήσις μεταξὺ τῶν ἐλαφρῶν στρατῶν τοῦ νὰ τρέφωσι ζῶα τὴν συνθήσιαν ταύτην εἶχον και οἱ ἡμέτεροι κατὰ τὴν ἐπανάστασιν στρατοὶ τῶν ἐλαφρῶν και ἕνεκα τούτου ἐβλεπε τις παρακολουθοῦντα αὐτούς, κυνάρια, πρόβατα, μαρτίνια λεγόμενα, δορκάδες κλπ.

Δυστυχῶς ἐκ τῆς ἐξέως ταύτης ὀρμώμενοί τινες κάμνουσιν τοιαύτην τιθασειτῶν ζῶων χρῆσιν και εἰς τὰς πόλεις, πράγματα ἀσυμβίβαστον με τὴν ἀπαιτουμένην καθαρότητα και τὴν ἐν γένει τάξιν τῶν ἐξευγενησομένων Πόλεων. Τὴν κακὴν ταύτην συνθήσιαν, ὡς μὴ ὠφείλε, βλεπομένη ἐν μέρει και ἐν τῇ Πόλει μας ἐπικρατοῦσαν και πῶς μὲν βλέπει τις ἕνα μόνον ἐξωθεν ἐμπορικῆς ἡ βιομηχανικῆς ἀποθήκης και ἐν αὐτῇ τῇ ἀγορᾷ ἀκόμη, πῶς δὲ ἐν πρόδατον κ. λ. π.

Φρονοῦμεν, ὅτι καθῆκον τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς εἶναι νὰ ἐμποδίσῃ τὴν συνθήσιαν ταύτην και ν' ἀπαγορεύσῃ πᾶσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Πόλεως ζῶων διατριβὴν και διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ πρέπουσα καθαρὸτης και διὰ νὰ μὴ κακοσυ-

νιστᾶται ἡ πόλις μας εἰς τὰ ὄμματα τῶν ζένων, ἀλλὰ, τε ἡ ἀδιαφορία τῆς ἀρχῆς δίδει χώραν εἰς ἀδιάρκιστον ἀξίησιν τῆς καταχρήσεως ταύτης φερούσης εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ μετασχηματισμοῦ μέρους τῆς πόλεως εἰς μάνδρας ζῶων.

— Διὰ τῆς πόλεως διέρχεται ἐν καιρῷ βροχῶν χειμαρρῶς, καταφέρων λίθους και πολλὰς ἄλλας ὕλας ἐκ τῶν ἐπικειμένων τῇ Πόλει λόφων· ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς πόλεως κατεσκευάσθη πρὸ πολλοῦ παρὰ τῆς Δημοτικῆς μας ἀρχῆς σιδηρόφρακτον, τὸ κώλυμα ὅμως τοῦτο τὸ ὅποιον ἐμποδίζει τὴν κατάκλεισιν τῶν ὁδῶν ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας πρὸ πολλοῦ ἀπερράχθη ἐκ διαφόρων ὕλων και ἤδη ὅτε συμβαίνωσι βροχαὶ ἐπέρχεται ἰκανὴ βλάβη εἰς τὴν συνοικίαν πρὸ πάντων ἐκεῖνων· ἡ Δημοτικὴ μας ἀρχὴ πρέπει νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ ἠθθέντος περιφράγματος διὰ νὰ προληφθῶσι δεινότερα ἀπατελέσματα· ἡ δαπάνη εἶναι λίαν ἀσήμεαντος.

— Χαίρομεν ἐκ βήθους καρδίας ὅταν βλέπωμεν τὰς ἐγγυρῶν· ἡμῶν τέχνα, βελτιουμένας κατὰ τὸ δυνατὸν πρὸς τὸ τέλειον· ἡ δὲ χαρὰ μας καθίσταται ἐπὶ μάλλον ζωηρωτέρα ὅσῳκις ἡ βελτίωσις τῶν τεχνῶν εἶναι σπουδαία ἡ ἀνήκει εἰς τέχνην λίαν ἐπωφελῆ τῇ Ἑλλάδι. Ὁ λόγος εἶναι περὶ τῆς ναυπηγίας και τοῦ ἐξαιρέτου τῶν ναυπηγῶν μας Κ. Νικολάου Παγίδα. Ὁ φιλόπονος οὗτος ναυπηγὸς ἀφ' οὗτος ἀνεδέχθη τὴν ἐπιτησίαν τοῦ νεορίου τῶν Ἑλληνικῶν Ἀτμοπλοίων και κατεσκευάσθη τὴν πρὸς ἀνέλκυσιν και καθέλκυσιν αὐτῶν ἀναβάθραν κατεγίνετο ἀνεκτότως εἰς τὴν ὅσον ἐνεστι τελειοποίησιν παντὸς πράγματος ἀπορῶντος τὸ ἔργον· οὗτος ἐσχάτως κατέγινε τίνι τρόπῳ ἀνεκλύωνται εὐκαλύτερον τὰ Ἀτμόπλοια και πῶς ταῦτα νὰ καθέλκωνται οὐ μόνον εὐκόλως ἀλλὰ και ἀπόδοις ὥστε ἡ πράξις ἐπέτυχε ἐσχάτως πληρέστατα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν· διὸ ἐνῶ ἄλλοτε τὸ Ἀτμόπλοιον ἡ «Ἰδρα» ὀκτῶ ὡρας ἀππσχόλη τους ἐργαζομένου εἰς τὴν καθέλκυσιν προχθὲς διὰ μιᾶς νέας ἐπινοήσεως τοῦ ναυπηγοῦ Κ. Παγίδα τὸ Ἀτμόπλοιον τοῦτο καθέλκυσθη ἐντὸς δύο μόνον λεπτῶν ἀνευ τίνος φόβου ἡ ἄλλου κωλύματος, ὥστε ἡ ἐπινοήσις τοῦ Κ. Παγίδα ἀποβαίνει ἀξία πάσης ἐπιδοκιμασίας και παντὸς δικαίου ἐπαίνου.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲν ἔχομεν λόγου, νὰ ἐκφράσωμεν ὑπὲρ τοῦ ἐπαξίως τιμῶντος τὴν Ἑλληνικὴν ναυπηγικὴν τέχνην ναυπηγοῦ Κ. Ν. Παγίδα, τὸν συγχίρομεν μόνον και εὐχόμεθα αὐτῶν νὰ τύχῃ καλλιτέρας τιμῆς και εὐγνωμοσύνης παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

— Ἐπιδοκιμασίαν εἰς τὸν ἐπινοητὴν τοῦ ἐπινοήσαντος συλλόγου, μεγίστη ἐπικρατεῖ ἑλλείψις μεταλλικοῦ νομισματος εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς εἰρημένης Πόλεως· ἐσχάτως ἡ Κυβέρνησις, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ταύτης ἐξέδοτο ἰκανῆς ποσότητος χαρτονομίσμα τῆς λιανικῆς δοσοληψίας καταβαίνον μέχρι 6 καραντανίων, ὥστε πᾶσα και ἡ ἐλαχιστὴ ἔστω πληρωμὴ γίνεται διὰ χαρτονομίσματος, Προχθὲς μάλιστα τηλεγραφικῶς ἀνηγγέθη ἐνταῦθα ἐκ Τεργεστής ἡ ὕψους τοῦ συναλλάγματος και εἰκάζεται ἐκ τῶν προηγουμένων εἰδήσεων, ὅτι ἐν Οὐγγαρία δὲν ἦσαν ἡσυχὰ τὰ πράγματα.

— Ἀγνοοῦμεν ποῖοι και διὰ ποῖον σκοπὸν παρέστησαν ἐν Ἀθήναις, ὅτι ἐν τῇ Πόλει μας ἐγένοντο φωταψαῖα μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς εἰδήσεως τῆς ἐν τῇ βουλῇ ἀποτυχίας τοῦ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ὑποστηρηθέντος ὑποψηφίου διὰ τὴν προεδρείαν Κ. Καλλιφρονᾶ. Ἡ πόλις μας, ὡς ἐκ τῆς ἐμπορικῆς και βιομηχανικῆς ιδιότητός της, δὲν εἶναι ὁ κατάλληλος τόπος τοιοῦτων πολιτικῶν διαδηλώσεων και ἐπομένως λίαν ψευδὲς ἐστὶ τὸ γεγονός· ἀπλούστατον περὶ τοιοῦτων πιστεύομεν ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς παρεξήγησιν τοιαύτην· οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημούντες Ἰδραῖοι πανθηγυρίζουσιν κατ' ἔτος τὴν θρησκευτικὴν ἑορτὴν Κωνσταντινου τοῦ νεομάρτυρος. Ταύτην ἐώρτασαν τὴν ἀπελθούσαν Τρίτην κατὰ τὸ σύνθησις ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμησεως τὸν ὅποιον ἕνεκα τῆς ἐορτῆς ἐσημαιοστόλησαν και τὸ ἐσπέρας ἐφωταγῶγησαν. Τὶ κοινὸν λοιπὸν μεταξὺ τῆς θρησκευτικῆς ταύτης ἐορτῆς και τῆς ἕνεκα αὐτῆς φωταψαῖας τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ Ι. Ναοῦ και τῆς πολιτικῆς ὄλην διαδηλώσεως διὰ τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἀποτυχίαν τοῦ ὑπουργικοῦ διὰ τὴν προεδρείαν ὑποψηφίου;

— Ἐνεκα τῆς ἐπικρατησῆς παχέιας ὀμίχλης κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην καθυστέρησαν ἡ ἀφίξις τῶν Ἀυσριακῶν ἐξ Ἑυρώπης Ἀτμοπλοίων κατὰ τὰς συνθήσεις ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς των.

— Πληροφоруόμεθα, ὅτι τέλος πάντων τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργείων ἐξέδοτο τὴν ἀπόφασιν του περὶ τῆς ζώνης τῆς Ἑρμουπόλεως· ἀφοῦ ἐπὶ 27 σχεδὸν ἔτη τῆς συστάσεως τῶν Δήμων τοῦ Κράτους δὲν κατορθώθη ἡ ὀριστικὴ ὀρθοθεσία τῶν Δήμων Ἑρμουπόλεως και Σύρου και ἐκ τούτου μύριαι ζημίαι και ἀπειραι δυσκολίαι καθίστασθιν συμβαίνουσι και εἰς τούς πολίτας και εἰς τὴν ὑπῆρξιν τῶν εἰρημένων Δήμων, ἦτον ἀνυπόφορον νὰ ὑπάρχῃ ἀκόμη ἐκκρεμῆς και τὸ ζήτημα τῆς ζώνης, ἦτις κανονίσει τὴν ἑκτασιν και περιφέρειαν, οὐχὶ πλέον τοῦ Δήμου· ἀλλ' αὐτῆς τῆς Πρωτεύουσῆς του· ἐκ δὲ τῆς ἐλλείψεως τῆς κανονικῆς ταύτης ἐκτάσεως και περιφερείας τῆς Ἑρμουπόλεως και ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου τῆς ἐπρόσκοπτε

και τα συμφέροντα των πολιτών διέκειντο μετέωρα, κα-
πολλοί έχοντες δάνεια επί οικοδομῶν κειμένων σποράδην
μεταξύ των Πόλεων Σύρου και Ερμούπολεως ἐπρωτίμουν
να τὰς ἐγγράφωσιν εἰς τοὺς ὑποθηκαρφύλακας ἀμφοτέρων
των Δήμων ἢ να διατρέχωσι τὸν κίνδυνον ἀκυρώσεως
αὐτῶν πολιτῶν. ἔτι δὲ καὶ ἡ ἀστυνομικὴ ἐνέργεια καὶ
πολλὰ ἄλλα συμφέροντα τῆς ὑπηρεσίας διέκειντο μεταίωρα
ἐκ τῆς συγχύσεως ταύτης τῆς δικαιοδοσίας τῶν Δημοτι-
κῶν Ἀρχῶν Ερμούπολεως καὶ Σύρου.

Περιμένοντες ὅπως ἡ Δημοτικὴ μας Ἀρχὴ προβεί εἰς τὴν
ἐφαρμογὴν τῆς ἐν λόγῳ περιζώνης ὑπουργικῆς ἀποφά-
σεως διὰ τὰ φέρωμεν τὰς παρατηρήσεις μας.

— Ὁ μέχρι τοῦδε Γραμματεὺς τῶν ἐνταῦθα Πρωτο-
δικῶν Κ. Ν. Νικολαΐδης προεβιάσθη Πρωτοδικῆς εἰς
Λαμίαν. Ὁ προβιασμός οὗτος εἶναι δίκαιος καθόσον ἐκ-
τός τῆς προσωπικῆς ικανότητος καὶ ἀρχαιότητος εἰς τὴν
δικαστ. ὑπηρεσίαν τοῦ Κ. Νικολαΐδου, ἡ Κυβέρνησις ὡ-
σεύει νὰ ἰκανοποιήσῃ τὸν Κ. Νικολαΐδην καὶ διὰ τὰς πα-
ρικὰς ἐκδουλεύσεις του, καθόσον ὁ μακαρίτης πατὴρ του
Σολωμῶν Νικολαΐδης εὐπατρίδης Κύπριος, συνετέλεσεν εἰς
τὸν ὕπερ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα καὶ μετ' αὐτὸν διεκρίθη εἰς
τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος ἐπὶ τιμιότητι καὶ πίστει ὡς
ἀνώτερος δικαστ. Ἰπάλληλος.

— Ὁ δὲ Κ. Τσαγκαρόλας μέχρι τοῦδε Πρωτοδικῆς
ἐνταῦθα μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς Ἀθήνας.

— Τὴν ἀπελθούσαν Κυριακὴν προσωρμίσθη εἰς τὸν λι-
μένα μας, προσερχομένη ἐκ Πειραιῶς καὶ Τήνου ἡ Γαλλικὴ
φρεγάτα «Ασμοδαίος» φέρουσα τὴν σημαίαν τοῦ Μοιράρ-
χου Δε-Νουρή ἐν τῇ φρεγάτῃ ἦτο καὶ ὁ παρὰ τῇ Ἑλλη-
νικῇ Αὐτῇ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας Κ. Βουρὲ μεταβὰς εἰς
Τήνον διὰ τῆν ἐξέτασιν μαριμάρων τινῶν τὰ ὅποια δια-
πραγματεύεται νὰ προμηθευθῇ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις.
Τὴν νύκτα ἀπέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ διευθυνομένη καὶ φέ-
ρουσα καὶ τὸν εἰρημένον πρέσβυν ἡ φρεγάτα.

— Μὴχρι τοῦδε πάντα τὰ τελωνισμένα ἐμπορεύματα
τὰ διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν ἀποσελλόμενα ἐπεθεωροῦντο κατὰ
τὴν φόρτωσιν ὑπὸ τῶν Τελωνοφυλάκων ἐσχάτως δὲ τὸ
ἐνταῦθα Τελωνεῖον ἔλαβε τὸ μέτρον ὥστε πᾶν τοιοῦτον
ἐμπόρευμα διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν ἀποσελλόμενον νὰ μετα-
φέρηται εἰς τὸ Τελωνιακὸν Κατάστημα καὶ μετὰ τὴν ἐ-
πιθεώρησιν νὰ δίδηται ἡ πρὸς φόρτωσιν Τελωνιακῆ ἀδεία.
Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπιφέρει δυσκολίας καὶ δαπάνας ματαίας
εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ μὲν, διότι ἐν ἀσχολίᾳ διατελούντων
τῶν Τελωνῶν καὶ Ἐλεγκτῶν πολλάκις ἀναβάλλεται ἡ ἐ-
πιθεώρησις καὶ οὕτω ἐμποδίζεται καὶ ἡ φόρτωσις καὶ ἡ
ἀναχώρησις τοῦ πλοίου, τὸ δὲ, διότι ἐπιφορτίζονται τὰ
ἐμπορεύματα μὲ βαρῦτατα ἐξοδα διπλῆς μεταφορᾶς ἢ
δύνατο τὸ Τελωνεῖον νὰ ἐπιφορτίσῃ ἕνα τῶν Ἐλεγκτῶν
ἢ ὑπαλλήλων του νὰ κάμῃ ἐπιτοπίως ἢ τούλάχιστον
κατὰ τὴν φόρτωσιν τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τοιοτοτρόπως
ν' ἀπαλλάξῃ τὸ ἐμπόριον τῶν νέων αὐτῶν δυσκολιῶν καὶ
δαπανῶν. Ἐπανερχόμεθα ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου
τούτου ἐκτενέστερον, διότι δυσπρόστως παρατηροῦμεν, ὅτι
ἀντὶ νὰ λυῶνται συσφίγγονται τὰ δεσμὰ τοῦ ἐμπορίου.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Τελωνιακῶν, παρατηροῦμεν, ὅτι
πολλάκις ἐξηγεῖται ἡ παρεξηγεῖται ὁ Νόμος πάντοτε πρὸς
βλάβην τῶν πολιτῶν, ἐνῶ ἀρχὴ γενικῆ τοῦ δικαίου ὑ-
πάρχει ὀρίζουσα, ὅτι ἐν ἀμφιβολίᾳ πάντοτε ἡ ἐξήγη-
σις γίνεται ὑπὲρ τοῦ κατ' οὐ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου
πρόχειρον φέρωμεν παράδειγμα τὸ ἐξῆς « ἐν τῇ λέξει κι-
βώτια τοῦ Τελωνιακοῦ Τιμολογίου ἐξηγεῖται καλῶς, ὅτι
ἐνοοῦνται κιβώτια, ὑπαγόμενα εἰς τριδραχμῶν Τελωνια-
κῶν δασμῶν, τὰ ἐκ δερμάτος κατασκευασμένα τοιαῦτα ἢ
ἐκ μετάλλου, οὐδεποτε δὲ τὰ ἐξ ἀπλοῦ ξύλου (κασσέλαις
λεγόμενα κοινῶς) ἐνῶ δὲ οὐδαμῶς ἐν τῇ ἐρθεῖσιν λέξει
κιβώτια ἀναφέρονται τὰ ξύλινα, ἐνῶ ἂν ἐνόμοι ὁ Νομοθέ-
της νὰ τὰ συμπεριλάβῃ ἤθελε τὸ ἐκφράσει ὅπως ἐξήγησε
τὰ ἐκ δερμάτος κλπ. τὸ ἐνταῦθα Τελωνεῖον ὑπαγάγει εἰς
τὴν κατηγορίαν ταύτην ἐσφαλμένως καὶ κακατάσει εἰς
τριδραχμῶν φορολογίαν καὶ τὰ ἀπλὰ ξύλινα κιβώτια
(πεντούκια) χρησιμεύοντα ὡς δοχεῖα ἐμπορευμάτων. Ἐνῶ
δὲ βῆσις τοῦ Νόμου ἐστὶν ἡ ἐπὶ 10% φορολογία, ἐπὶ τοῦ
προκειμένου ἡ φορολογία ἀναβαίνει εἰς 80 καὶ 100 τοὶς %
καθότι, ὡς γνωστὸν, τὰ τοιοῦτου εἶδους ἀπλὰ ξύλινα
κιβώτια τιμῶνται ἀνά δραχ. 3—6 τὸ πολὺ.

Τούλάχιστον ὑπαρχούσης ἀμφιβολίας καὶ μὴ προβλέ-
ποντος βῆσις τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ Τιμολογίου, ὄφειλε τὸ
Τελωνεῖον νὰ τὰ ὑποβάλλῃ εἰς ἐκτίμησιν κατὰ τὸν γενι-
κὸν κανόνα τοῦ Νόμου.

Ἡ ἐξουσία δὲν πρέπει νὰ στερεῖται τῶν ὀφειλομένων
αὐτῇ νομίμων φόρων, ἀλλὰ διὰ τὸν ἴδιον λόγον δὲν ὀφεί-
λει καὶ ν' ἀπαίτῃ ἀδίκους φορολογίας παρὰ τῶν πολιτῶν
τοῦ νὰ ζητεῖται δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τριῶν δραχμῶν
ὅτι ἐκάστην κασσέλαν ξυλίνην ἐκ τῶν περιεχουσῶν ἐμ-
πορεύματα καὶ εὐτελῆ φερουσῶν ἀξίαν, αἰτεῖ ἀδίκον φο-
ρολογίαν ἢν νομίμως ὁ πολίτης δὲν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.
Τέλος, ὅταν οἱ Τελωνιακοὶ Ἰπάλληλοι ἀμφιβάλλουν διατὶ
δὲν ζητοῦν τὴν δέουσαν ἐρμηνίαν παρὰ τῆς προϊσταμένης
αὐτῶν ἀρχῆς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. Ἐκλάπησαν κατ' αὐτὰς ἐκ
τῶν ἀνακτόρων πολυτιμωτάτῃ ἀργυρὰ καὶ ἀδαμαντοκόλ-
λητος Τράπεζα καὶ ἄλλα τινὰ σκευῆ ἀρχαῖα σουλτανικὰ
μεγάλῃς ἀξίας.

« Ὁ μέγας Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων συμμορφούμενος μὲ
τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος ἐπέξετεινε τὰς συνταγματικὰς ἐλευ-
θερίας εἰς τὸν τύπον καὶ εἰς τὸ βῆμα τῆς βουλῆς.

« Ὁ Δουξ τοῦ Μαλακῶρ διορίσθη διοικητῆς Ἀλγερίας.
« Ὁ κόμης Βαλέσκης ὑπουργὸς τοῦ Κράτους. »
Λοῦδινον 19 9θρίου. Τὰ πράγματα εἰρηνικώτατα.
Οὐδὲν νέον λόγου ἀξίον.

Τὴν νύκταν τῆς χθὲς ἐφθασεν τηλεγράφημα ἐκ Παρι-
σίων πρὸς τὸν ἐνταῦθα ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, καθ' ὃ
ὁ Ναπολεὼν παρέχει δικαιώματα συνταγματικὰ εἰς τὸ
νομισθετικὸν σῶμα πλειότερα. Τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα ἀναγ-
γέλει καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ Κ. Βαλέσκη ὡς ὑπουργοῦ
τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ τὸν τοῦ Δονκὸς τοῦ Μαλακῶρ ὡς
καὶ Διοικητοῦ τῆς Ἀλγερίας.

— Οἱ κάτοικοι Αἰτωλικοῦ ὡς φορολογούμενοι ἀρνοῦν-
ται νὰ πληρώσωσι φόρον φλουδίου, καλούμενον καὶ σα-
μακίου, τῶν φυομένων ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀγρῶν, διότι φόρος
τοιοῦτος δὲν ἐπέφηρισθη κατὰ τὰ νενομοθετιμένα ὑπὸ
τῶν Βουλῶν. Ὁ Ὑπουργὸς Κ. Σίμος συνταγματικῶς φερό-
μενος διέταξεν ἀληθῶς νὰ μὴ εἰσπραχθῇ φόρος τοιοῦτος
μὴ ἐπιψηφισθείς. Πρώτην ἤδη φορὰν πολῖται Ἕλληνες ἀρ-
νοῦνται τὴν ὑπακοήν αὐτῶν εἰς ἀντισυνταγματικὰς ἀξιώ-
σεις τὴν δὲ γεναιοφροσύνην τούτων συνιστῶμεν καὶ εἰς
ὁμοίως ἀδίκως ζητούμενους νὰ φορολογηθῶσι πολῖτας, ἵνα
κατανοήσωσιν, ὅτι τοὺς φόρους μόνον τοὺς ὑπὸ τῶν Βου-
λῶν ἐπιψηφισθείτας ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι.

— Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερίδα Τόπος διαψεύδει τὴν παρὰ
πολλῶν ἄλλων ἐφημερίδων δημοσιευθεῖσαν εἰδήσιν τοῦ
ὅτι ὁ Πάππας ἐγκαταλείπει τὴν Ῥώμην προστιθεῖται
μάλιστα ὅτι διοργανίζει στρατὸν, πρᾶγμα ὅπερ δὲν ἐξη-
γεῖται ὅποιον ἔχει σκοπὸν.

— Ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἀνέβαλε τὴν εἰς
Σικελίαν μεταβασίαν του τὸ ἱερατεῖον τῆς Νεαπόλεως
παρουσιασθὲν συνεχάρη τὴν Α. Μ. διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς συγ-
χουήσεως τῆς Νεαπόλεως μετὰ τοῦ λοιποῦ βασιλευομέ-
νου Ἰταλικοῦ Κράτους ὑπὸ τὸ σκήπτρον του.

— Ἡ ἐσχάτη ἐπίσκεψις τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρί-
ας ἐν Βαβαρίᾳ καὶ Σουτγάρδε, κατὰ τὰ λεγόμενα τοῦ
Γερμανικοῦ Τύπου φέρει χαρακτηριστικὸν ἡ Βαυα-
ρία, λέγουσιν ἀνεδέχθη τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταλάβῃ στρα-
τιωτικῶν τὸ Τυρόλον ἐν περιπτώσει πολέμου ἐν Βενετία·
ἀγνοεῖται τί θέλει ἀποφασίσῃ ὁ μέγας Δουξ τοῦ Βάδου,
οἱ Γασελεῖς ὅμως τῆς Κυρτεμβέργης καὶ Σαξωνίας διά-
κεινται ὑπὲρ τῆς Αὐστρίας.

Ἡ Αὐστρία διατηρεῖ ἤδη ἐν Βενετία στρατὸν συνιστάμενον
ἐξ 130000 ἀνδρῶν. διαιρούμενον εἰς τέσσαρα σώματα
τὸ πρῶτον ἀρχεῖται παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Κόμητος Στα-
δίανος, φυλάσσει τὴν γραμμὴν τοῦ Νιντζίου, καὶ ἔχει
τὸ στρατηγεῖον του εἰς Βεράνη· τὸ δεῦτερον διοικούμε-
νον παρὰ τοῦ ἀρχιδουκὸς Ἐρνέστου, φυλάσσει τὴν γραμ-
μὴν τοῦ ποταμοῦ Ἄδριγ καὶ ἔχει τὸ στρατηγεῖον του εἰς
Βικεντίαν· τὸ τρίτον, διοικούμενον ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ
Πολγκίπης τῆς Ἑσσης, ἐπαγρυπνεῖ τὸν Πάδον, μεταξὺ Ρο-
βίγκου καὶ Αενιάγου, ἔχει δὲ τὸ στρατηγεῖον του εἰς Πά-
δοβαν καὶ τὸ τέταρτον, διοικούμενον παρὰ τοῦ ἀρχιδου-
κὸς Ἀλβέρτου εἶναι ἐπιφορτισμένον τὴν φυλάξιν τῆς Πό-
λεως τῆς Βενετίας καὶ τῶν περὶ ὑπὸ τῆς Μασέτρης μέ-
χρι τοῦ Γαλιαμέντου. Ὀλόκληρος ἡ στρατὸς οὗτος δια-
τελεῖ εἰς πολεμικὴν στάσιν ἐφοδιασμένος μὲ ἀπειρα πο-
λεμοφόδια καὶ ῥαβδότα πυροβόλα· τὸ ἰπικὸν σύγκειται
ἐξ 6000 ἀνδρῶν καὶ θέλει ἀναβιασθῆ εἰς 10000.

Ἐκτός τοῦ στρατοῦ τούτου ἡ Αὐστρία διατηρεῖ ἕτερον
στρατὸν ἐξ 150000 κατέχοντα τὴν μακρὰν γραμμὴν Βρί-
ξεν, Κλαγκενφούρ, Λαίμπάχ, Τεργέστης Φιουμίου καὶ Κα-
τάρου. Ἐν ὅλοις διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀνω Ἰταλίας
καὶ τῆς Ἀδριατικῆς ἔχει ἐτοιμοπόλεμον στρατὸν 300000
ἀνδρῶν, δὲν θέλει δὲ ἐπιτεθεῖ ἀλλὰ θέλει τηρήσει ἀμυ-
ντικὴν θέσιν, ἐὰν λάβῃ χώραν ἐπιθεσίς τις ἢν προβλέπει
κατὰ τὴν ἀνοιξιν. Οἱ Ἰταλοὶ πολυκαριθμώτεροι καὶ καλ-
λίτερα ὀργανισμένη ἤδη παρὰ τῷ 1848, ἔχουν προσέτι
ἀνωτέραν τῆς Αὐστρίας θαλάσσιον δύναμιν, ἐκτός δὲ τού-
του ἐλπίζουν ν' ἀντιπερισπασθῇ ἡ Αὐστρία καὶ ἐκ μέρους
τῆς Οὐγγαρίας· ταῦτα κατὰ τὴν Παρισινήν Πατριδα.

Ἡ δὲ ἐφημερίδα τοῦ Δουναβίου ἀναφέρει ἐξ ἀλληλογρα-
φίας τῆς Τεργέστης, ὅτι ἐν τῇ εἰρημένῃ Πόλει πολλὰ
πολεμικὰ προπαρασκευαζόμενα γίνονται ἐκτός τῶν ὀχυρώσεων
καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν στρατῶν, παρᾶπονεται καὶ ἐν τοῖς
ναυπηγικοῖς δραστηρίᾳ ἐνέργεια πρὸς κατασκευὴν κανονο-
φόρων ἐφοπλισθῆ δὲ καὶ τὸ πολεμικὸν Ἀτμόπλοιον
Γκριφῶν· ἐνεκα τούτων πλείστην ἐργασίαν εὗρον ὁ ἐρ-
γατικὸς λαὸς καὶ κινήσις ἰκανὴ ὑπάρχει εἰς τὸ ἐμπόριον
τῶν τροφίμων.

— Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπεκατέστησεν ἐν Βιέννῃ
Πρεσβείαν Α. τάξεως ὁ λόρδος Βλονφίλδ ἀρχαῖος καὶ δε-
δοκιμασμένος διπλωμάτης διορίζεται ὡς τοιοῦτος ἀντὶ
τοῦ Ἀθῶτους.

— Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γαλλίας ἐφθασεν εἰς Σκωτίαν,

ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ εἰς Λοῦδινον· πλείσται ὄσοι ἐγένοντο
αὐτοῖς περιποιήσεις.

— Ἡ πολεμικὴ Βραξιλιανὴ Κορβέτα «Ὀνόνα Ἰσαβέλα
ἐναυάγησεν ἐσχάτως εἰς τὰ κατὰ τὸν ὠκεανὸν παράλια
τῆς Ἀφρικῆς ἀπωλεσθεῖσα ἐξ ὀλοκλήρου· ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ
27 ἀξίωματικῶν οἱ 23 ἀπώλεσθησαν μετ' 100 ναυτῶν.

— Κατὰ τηλεγραφικὴν τινὰ εἰδήσιν ἐκ Κωνσταντι-
νουπόλεως ἦν δημοσιεύει ἡ ἐφημερίδα τῶν «Συζητήσεων»
ἡ εἰς Δεγεστὰν τῆς Κιρκασίας ἐκστρατεία τοῦ στρατηγοῦ
Βαριατίνους ἀπέτυχε μὲ σημαντικὴν ζημίαν τῶν Ῥώσων·
προστίθεται δὲ, ὅτι οἱ παρὰ τῇ Υ. Π. Πρέσβεις τῶν Δυ-
νάμεων ἠτοιμάζοντο ν' ἀπαιτηθῶσι παρὰ τῆς Τουρκικῆς
Κυβερνήσεως μεταρρυθμίσεις Διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς,
κατὰ τὸ ὅποιον θέλουσιν τὴν ὑποβάλλει σχέδιον καὶ νὰ ἐμ-
μείνουσιν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν των, καὶ ὅτι ὁ Ἰσμαὴλ
Πασσάς ἐπρόκειτο ν' ἀποσταλῇ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐρ-
γοῦ τὸ ὅποιον ἄφησεν ἠμιτελὲς ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς κατὰ
τὰς ἐπαρχίας ἐπιθεωρήσεως.

Ἡ «Πατρίς» τῶν Παρισίων λέγει, ὅτι ἡ Σαρδικὴ κυ-
βέρνησις ἔλαβε κατ' αὐτὰς κατεπιγιγόντως σπουδαίωτατα
μέτρα ὅπως αὐξήσῃ τὸ ναυτικὸν της. Διετάχθη νὰ γίνῃ
ναυτολογία εἰς ὅλα τὰ ἰταλικά παράλια καὶ νὰ μετασχη-
ματισθῇ ὁ λιμὴν τοῦ Ἀγκῶνος εἰς νεώριον πρώτης τάξεως.
Ἡ ναυτολογία ἀρχεῖται περὶ τὰ τέλη νοεμβρίου. Εἰς τοὺς
διασημότερους ναυπηγούς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς,
ἡ σαρδικὴ κυβέρνησις παρήγγειλε νὰ κατασκευάσωσι διὰ
λογαριασμὸν αὐτῆς πλοῖα πολεμικὰ, παραδοτέα ἐντὸς τοῦ
φεβρουαρίου ἢ τῆν 15 μαρτίου, τὸ βραδύτερον. Οἱ μέλ-
λοντες νὰ ἐπιβῶσιν εἰς τὰ σκάφη ταῦτα ναῦται ἤρχισαν
ἤδη νὰ γυμνάζωνται ἐπὶ τριῶν ἱστοφόρων φρεγατῶν.

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Μεδιολάνου λέγουσιν, ὅτι ἐν τῶν ὀ-
πλοποιεῖων τῆς Βρεακίας ἔλαβε διαταγὴν νὰ παραδώσῃ
τὴν 618 δεκεμβρίου μεγίστην ποσότητα βομβῶν.

Περὶ τὰ μέσα νοεμβρίου ἐφθασεν εἰς Νεάπολιν ὁ οὐγγ-
γρος στρατηγὸς Κλάππας, ἵνα διοργανίσῃ, ὡς λέγεται,
μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Τοῦρ οὐγγαρικὴν λεγεῶνα.

Διηγούνται ὅτι ὁ στρατιγὸς Γαριβάλδης, μεταβὰς εἰς
τὸ νησιδῖον τῆς Καπρέρας, μεγάλως ἐξεπλάγη εὐρῶν τὸν
ἐρημον καὶ ξηρὸν τοῦτον τόπον ὡς διὰ μαγικῆς ῥαβδόου
καλλιεργημένον κανονικῶς, περιστοιχισμένον μὲ δένδρα
καὶ εἶσῃμα ἀνθη, καὶ διατετυμμένον ὑπὸ εὐδιαθέτων δρό-
μων. Πλειότερον δὲ θαυμασμὸν ἠσθάνθη ὁ στρατιγὸς, ὅταν,
προχωρήσας, εἶδε τὴν ταπεινὴν οἰκίαν του μεταβεβλημέ-
νην ἤδη εἰς κομψοτάτην, ἔπαυλιν, μεγαλοπρεπῶς διασκευ-
ασμένην καὶ διὰ βαρυτίμων ἐπίπλων κεκοσμημένην. Κα-
τὰ πρῶτον, ὁ στρατιγὸς Γαριβάλδης δὲν ἠδυνήθη νὰ
φαντασθῇ πῶθεν προῆλθεν ἡ μεταβολὴ αὕτη, ἀλλ' ἔπειτα,
εἰσελθὼν εἰς τὴν αἴθυσαν καὶ θεωρήσας ἀνητημένην τὴν
εἰκόναν τοῦ Βικτῶρος Ἐμμανουὴλ, ἐνόησε τὸν πρωτοεργὸν
τούτων ὄλων, καὶ συνεκινήθη οὐκ ὀλίγον.

Εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Νεαπόλεως ἐγένιν ἐπίδειξις
τις ἀπὸ τῶν Ματαινοστῶν· τὸ ἑσπέρας τῆς 31|12 διπλ-
θον οἱ ταρχοποιοὶ οὗτοι τὴν ὁδὸν Τολέδου, κράζοντες,
« Ζήτω ὁ Γαριβάλδης! Θέλομεν τὸν Γαριβάλδην! »
' Ἀλλ' ἡ ἐθνοφυλακὴ διέλυσε τὸ πλῆθος. Εἰς δὲ τὴν ὕβραν
τὴν λεγομένην τῆς Καπύης, ἀντηλλάχθησαν τουρκεισμοὶ
τινες μεταξὺ στρατιωτῶν καὶ ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ. Ἐ-
πληγῶθησαν δὲ τινες, καὶ δύο ἔπεσον νεκροί. Πολλοὶ δὲ
ἐβλήθησαν ὑπὸ κράτῃν.

Ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ
τὴν 14(26 εἰς Πάνορμον ἐκ Νεαπόλεως, ὅπου, μ' ὄλην
τὴν παρουσίαν του, τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιδράσεως ἐφαίνετο
ἐξεγερμένον κεφαλῆν. Κατὰ τὴν «Ἐρμη» τοῦ Μονάρχου ἡ
ἀντιδρασις ἐξήπλοστο πρὸ πάντων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀ-
κουίδας· ὥστε ὁ στρατηγὸς Πινέλλης ἠναγκάσθη νὰ κη-
ρῦξῃ τὸν στρατιωτικὸν νόμον εἰς τε τὴν Ἀκουίαν καὶ εἰς
τὸ Ἀβεσσάνον καὶ Σιβιταδουκάλε. Διετάχθη δὲ καὶ ἵνα
ἐπισκευασθῇ καὶ ὀπλισθῇ ἐκ νέου τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
τῆς Νεαπόλεως φρούριον τοῦ Σάντ Ἐλμου, ὃν εἶχεν ἄρχισαι
νὰ καταδαφίξῃ ὁ λαός. Πλὴν καὶ μ' ὅλα τὰ συμπτώματα
ταῦτα, ἀναπόφευκτα ἄλλως τε εἰς πᾶσαν μεταβολὴν
πραγμάτων, ὁ κόσμος θεωρεῖ ὡς ἀπλητισμένην τὴν θέσιν
τοῦ Φραγκίσκου Β' καὶ τῶν ὀλίγων ὀπαδῶν του. Οἱ ἐν
Γαέτα φρουρὰ αὐτοῦ λογίζονται μὴ ὑπερβαίνουσα τοὺς ὀ-
κτακισχιλίους ἀνδρας.

Ἡ Ἀγγλικὴ συνεπλήρωσε κατ' αὐτὰς τὴν πολύμορον ἐ-
πιστολήν τοῦ λόρδου Ρουσσέλ πρὸς τὸν ἐν Τουρίνῳ πρέσ-
βυν σὶρ Οὐδσωνα διὰ σημαντικώτατης διπλωματικῆς
πράξεως, ὑπονοούσης τῶν τινῶν τὴν ἐκ τοῦ προτέρου
παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἀναγνώρισιν τοῦ ἡδη
μορφουμένου βασιλείου τῆς Ἰταλίας· κατήργησε δὲ ἡδη
τὴν ἐν Νεαπόλει πρεσβείαν της, ἥς μέχρι τοῦδε προῦστατο
ὁ λόρδος Ἐλλιστ' ὥστε ἡ Ἀγγλ. δὲν ἔχει σήμερον ἄλ-
λιν πρεσβείαν ἐν Ἰταλίᾳ, εἰμὴ τὴν ἐν Τουρίνῳ.

Κατὰ τὸν ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴν τοῦ «Βορᾶ» τὰ
ἰταλικά καθίστανται ἐν τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις ἀντι-
κειμενον δευτέρου λόγου, τὴν δὲ πρώτην ἴσιν ἀναλαμβάνου-
σιν τὰ τῆς Ανατολῆς, καὶ τῆς Γερμανίας. Ὁσήμερον βε-
βαιούται ὅτι ἡ Γαλλία κηρύττει ἀπὸ τοῦδε, ὅτι δὲν ἔχει
σκοπὸν ν' ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά της ἐκ τῆς Συρίας κα-
τὰ τὴν λήξιν τῆς ἐσχμήνου προησιμίας ἥτις ἐσυμφωνήθη,

ἦτι κατὰ τὴν 24/5 τοῦ ἐρχομένου ἀπριλίου. Εἰς ἐνίσχυσιν δὲ τῆς τοιαύτης διαθέσεως τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, οἱ χριστιανοὶ τῆς Συρίας ὑπογράφουσι ἀναφορὰν, δι' ἧς ἐπικαλοῦνται τὴν παράτασιν τῆς γαλλικῆς κατοχῆς. Ταῦτα βλέπων ὁ Φουάτ πασσᾶς ἀπεράσισε νὰ μείνῃ εἰς Συρίαν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα· διὸ καὶ ἐκάλεσε τὴν οἰκογένειάν του παρ' αὐτῷ. Κατὰ τὴν α' ἔφημερίδα τῆς Βιέννης τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς Συρίας ἐνδέχεται νὰ φέρῃ μεγάλην διένεξιν μεταξὺ τῶν τῆς Εὐρώπης δυνάμεων ὅθεν λέγεται ὅτι ἡ Γαλλία διατίθεται νὰ προτείῃ τὴν συγκρότησιν εὐρωπαϊκῆς συνδιασκέψεως ἐν Παρισίοις, πρὸς διόρθωσιν τοῦ συριακοῦ ζητήματος.

Τὰ πράγματα τῆς Οὐγγαρίας, ἀντὶ νὰ βελτιωθῶνται τρέπονται, ἐπὶ τὸ χειρὸν, καὶ δὲν εἶναι πλέον ἐλπίς νὰ συνέλθωσιν εἰς Γραν' οἱ προὔχοντες τῆς Οὐγγαρίας, ἵνα συνεννοηθῶσι περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς συγκαλέσεως τῆς Διαιτῆς. Πρὸς δὲ τούτοις, αἱ αὐστριακαὶ ἐφημερίδες λέγουσι φανερά, ὅτι τὰ ἐσχάτως ἐκδοθέντα ἐπαρχιακὰ συντάγματα τοῦ Σαλισβούργου, τῆς Καρινθίας καὶ τοῦ Τιρόλου δὲν ἔτυχον καλῆς ὑποδεξιώσεως παρὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῶσιν ἄλλα μέτρα. Ἐν Κιέννη ἐγένετο λόγος περὶ ἐπιτεκμημένων ὑπουργικῶν μεταβολῶν.

Λονδίνον, 10/22. — Αἱ ἐνταῦθα ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσι, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων φθάνει ἀπόψε τὸ μεσονύκτιον εἰς Πορτλάνδην, ὅπθεν μεταβήσεται εἰς Λονδίνον.

Ἡ σαρδικὴ κυβέρνησις ἐδήμεισε τὰ ἐν ταῖς Μάρκαις καὶ ἐν τῇ Ὀμβρικῇ μοναστηριακὰ κτήματα τῶν Ἰησοῦιτῶν, ὅθεν ὁ μέγας ἄρχων τοῦ τάγματός των, πατὴρ Βεξ, ἀπλήθυνε πικρὰν πρὸς τὸν βασιλέα Βίκτωρα Ἐμμανουὴλ διαμαρτυρήσιν κατὰ τῆς πράξεως ταύτης, λέγων ἐν αὐτῇ ὅτι τὸ τάγμα τῶν Ἰησοῦιτῶν ἐσεβάσθη ἀείποτε πᾶσαν ἐξουσίαν δεδομένην παρὰ Θεοῦ, καὶ λησμονῶν ὅτι βασιλεῖς τινος τῆς Εὐρώπης ἀπόλεσεν τὴν ζωὴν ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου Ἰησοῦιτῶν, ὅπως δὴποτε, ἐκ τῆς διαμαρτυρήσεως τοῦ πατρὸς Βεξ φαίνεται ὅτι, μέχρι τοῦδε, ἐκ τῆς ἰταλικῆς μεταβολῆς ἠρνήσθησαν, ἐν μὲν τῇ Λομβαρδίᾳ 3 μοναστήρια, ἐν δὲ τῇ Μοδένῃ 6, ἐν ταῖς Μαρκαῖς καὶ ἐν τῇ Ὀμβρικῇ 11, ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Νεαπόλεως 19, καὶ ἐν Σικελίᾳ 11 χίλιοι πεντακόσιοι δὲ Ἰησοῦιται εὐρίσκονται σήμερον ἀφεμένοι εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Θέλουσι καταφύγει ἴσως ἐν Ρώμῃ, ἀλλ' ἡ παπικὴ κυβέρνησις μόλις διὰ τοῦ λεγομένου δηναρίου τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐξέκρει ἤδη νὰ πρέφῃ τοὺς πανταχόθεν τῆς Ἰταλίας καταφυγόντας εἰς Ρώμην ὁπαδοὺς αὐτῆς.

Ἐκ Ρώμης ἀναγγέλεται ὑπὸ 2[14, ὅτι ὁ καρδινάλιος Ἀντωνέλλης, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Πάπα, ἐξέδωκε νέαν διαμαρτυρήσιν κατὰ τῶν τελευταίων γεγονότων. Ἐξιστορεῖ δὲ εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν σκληρὰν θέσιν εἰς ἣν περιήλθεν ἡ Ἁγία Ἐδρα, καὶ τὸ ἀνέρικτον τῆς ἐπὶ μακρὸν παραστάσεως αὐτῆς.

Πικρῆτηρήθη ὅτι ὁ ἡμιεπίσημος γαλλικὸς τόπος ψέγει κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας μετὰ πολλῆς σφοδρότητος τὴν παπικὴν κυβέρνησιν. Οὕτω, λόγου χάριν, ἡ «Συνταγματικὴ» ἐξετάζουσα τὴν ἐκθεσιν τοῦ Λαμορσιέρου, ἐξαικοντίζει πικρὰ βέλη κατὰ τῆς παπικῆς διοικήσεως, καὶ ἐξάγει ἐν τέλει τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Ἁγία Ἐδρα πρὸς κέντρα ληκτίζει καὶ πράγματα ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς ἀνέρικτο ἐπιδιώκει, θέλουσα νὰ ὑπερασπίσῃ ἢ νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ τῶν ὄπλων τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν τῆς.

Ἡ αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων ἀπῆλθεν ἀγνωστος εἰς Σκωτίαν, διὰ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν θερμῶν ὑδάτων, χάριν τῆς υγείας τῆς, ἢ διὰ ν' ἀλλάξῃ τὸν ἀέρα, ὡς λέγει ὁ α' Μηνύτωρ.

(Ἐκ τῆς Ἡμέρας.)

Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὴν Ἐθ. ἰκτὴν Γνώμην τὸ ἐξῆς ἄρθρον περὶ Τουρκίας.

Εἰς τὴν Τουρκίαν πρόκειται περὶ τοῦ μεγαλύτερου προβλήματος τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, προβλήματος ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου τεθέντος καὶ ὅπερ ἐντὸς βραχυχρονίου διαστήματος ἀπαιτήσῃ ἐντελὴ τὴν λύσιν. Ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία εἰς τοσαύτην παρακμὴν κατήντησεν ὥστε ἐὰν ὑπάρχῃ ἀκόμη, ὑπάρχει μόνον καὶ μόνον διότι αἱ κυβερνήσεις φοβοῦνται τὰ ἀποθησάμενα τῆς ἐπικειμένης πτώσεώς τῆς· ἡ δὲ κατάστασις αὐτῆς τοσαύτω κρίσιμος ἐστὶν ὥστε καὶ αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἱ Τούρκοι, θεωροῦσιν ὡς προσεγγίζουσαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν παλαιῶν προφητειῶν ἐκεῖνων αἵτινες προλέγουσι τὴν πέρην τοῦ Βοσπόρου ἐξουσίαν τῶν Μουσουλμάνων.

Ἡ διέπουσα τὰς τύχας τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης Κυβέρνησις, μισεῖται τόσον ἀπὸ τοῦ συνόλου τοῦ τουρικοῦ ἔθνους, ὅσον καὶ ἐκ τῶν δώδεκα ἑκατομμυρίων βαγιάδων αἵτινες ὑπόκεινται εἰσέτι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σουλτάνου· ἔστιν ἡμεῖς μεταξὺ τῶν χριστιανῶν συνομοσίου διαρκῆς κατὰ τῆς Ἰψηλῆς Πύλης. Σέρβοι, Μαυροβούνιοι, Βόσνιοι, Βούλγαροι καὶ Ἕλληνες, οὐδὲν ἄλλο περιμένουσιν ἢ εὐνοϊκὴν τινα περίστασιν ὅπως ἐπιπέσωσιν ἐπὶ τοῦ κολοσοῦ τούτου τοῦ ἀργιλώδεις ἔχοντος τοὺς πόδας. Οἱ Μουσουλμανοὶ ἀπ' ἐτέρου ἀγανάκτουν πνέοντες διὰ τὴν μικροψυχίαν καὶ τὴν λειποθυμῶδη κατάστασιν τοῦ Σουλτάνου, οὕτω

χαρακτηρίζουσιν ἐκεῖνοι τὴν διαγωγὴν του τεκταίνουσιν ἱερικρυφίως γιγαντώδεις συνομοσίας, ἵνα ρίψωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὸν πολιτισμὸν τελευταίαν τὴν πρόκλησιν, ἐπαναφέροντες τὴν αὐτοκρατορίαν εἰς τὰς ὠραίας ἐκεῖνας ἡμέρας τῆς θρησκευτικῆς ἀνεπιεικείας καὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν νόμων τοῦ Ἰσλάμ.

Κατεχομένη, πιεζομένη, παραλυομένη ὑπὸ ἀμφοτέρων τούτων τῶν ἐχθρῶν δυνάμεων, ὧν ἡ σύγκρουσις δύνάται ἵνα ἐνακαρεῖ συντρίψῃ αὐτὴν, ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις καταναλίσκει τὸ ὑπολειπόμενον τῆς ζωῆς τῆς εἰς πάλιν ἄγρον ἀπ' ἐνός μὲν κατὰ τῶν δικαίων ἀπαιτήσεων τῆς Εὐρώπης, δι' ὧν ἐνοχοποιεῖται ἀπέναντι τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων αὐτῆς, καὶ ἀπ' ἐτέρου κατὰ τῶν ἀντιποιήσεων τῶν ἀληθῶν Μουσουλμάνων, αἵτινες ἐνοχοποιεῖσιν αὐτὴν ὡς πρὸς τὴν Εὐρώπην.

Τὸ Τανζιμάτ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο ἢ δέλεαρ ὑπάρχει, αἱ μεταρρυθμίσεις ἀπραγματοποιήτοι ἀποβαίνουσιν, ἡ δὲ Τουρκία διαμένει παραδεδομένη ὀλεθρίως, εἰς τὰς ἀταξίας, εἰς τὴν ἀναρχίαν, εἰς τὰς καταχρήσεις ὄλας, εἰς τὰς αὐθαιρέτους πράξεις ἐκεῖνας καὶ εἰς τὴν διαφθορὰν καὶ δωροληψίαν, αἵτινες παρέσυρον αὐτὴν μέχρι τῶν χειλέων τῆς ἀβύσσου.

Τοιαυτὴ ἐστὶν ἡ κατάστασις, ἡ ἀληθὴς κατάστασις, ἡ ἀναγκαιὸς ἐξαγομένη κατάστασις, ὅπταν τις εἰσδύσῃ μέχρι τοῦ βήθους τῶν πραγμάτων. Προέρχεται δὲ ἀπὸ τῆς ριζικῆς ἀσυμφωνίας ἧτις ἐνυπάρχει μεταξὺ τῶν συστατικῶν τῆς αὐτοκρατορίας στοιχείων, καὶ φρονούμεν ὅτι, οὐδέποτε ἡ διπλωματία, ὅσον ἐπιτηδεῖαν καὶ ἐὰν τὴν ὑποθέσωμεν, εὐρήσει φάρμακον προσφυῆς πρὸς θεραπείαν κακοῦ συμφοῦς, οὕτως εἰπεῖν, μετὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀσθενούντος.

Προβαίνοντες δὲ παραιτέρω, διατὶ νὰ μὴν εἴπωμεν ὅτι αἱ λαβοῦσαι χώραν προσπύθειαι πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πνεύσεως τὰ λοιπὰ Τουρκίας εἰς οὐδὲν ἄλλο ἢ εἰς πλειοτέραν ἐτι ἐξασθένεισιν αὐτῆς συνείδησιν;

Αἱ μεταρρυθμίσεις, τῶντι, οὐδεμίαν μὲν ἐπενεγκοῦσαι σπουδαίαν ὡς πρὸς τοὺς χριστιανούς βελτίωσιν, ἠλάττωσαν μόνον ἀπέναντι τῶν Μουσουλμάνων, τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς κυβερνήσεώς των, καὶ παραίτιαι ἐγένοντο νέας ἐποχῆς κατὰ τὴν Τουρκίαν συνομοσιῶν καὶ ἐπαναστάσεων, προμηνυούσας, καθ' ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα, τὴν ἐσχάτην αὐτῆς ἀγωνίαν.

Προσέτι ἡ Εὐρώπη μεσολαβήσασα ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν, κατέστησεν μὲν ἐτι ἀβεβαιοτέραν τὴν κατάστασιν των, ἐξέθεσε δὲ τὴν ζωὴν αὐτῶν εἰς πλειότερους κινδύνους.

Αἱ σφαγαὶ, καὶ αἱ τῶν σφαγῶν ἀπόπειραι, αἱ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἐπισυμβάσασα ἀποδεικνύουσιν ἱκανῶς τὸν ἡμέτερον λόγον.

Ἀκόμη δὲ τὴν σήμερον ὁποίας τινὰς ἐλπίδας δικαίως δύναται τις ἵνα στηρίξῃ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν Συρίαν ἐκστρατείας; Ἡ Γαλλία ἐξεπλήρωσε μὲν ἱερὸν χρέος, καὶ τιμὴν προσέθετο αὐτῇ ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης ἢ ὑπεράσπισις τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ χριστιανῶν.

Ἄλλ' ἡ ἐκστρατεία ἡμῶν οὐδεμίαν παρήγαγεν ἐπὶ τέλους ὠφέλειαν· τὰ ἡμέτερα στρατεύματα, ἀπατηθέντα ὑπὸ ὄλων ἐν γένει τῶν ὀθωμανῶν ὑπαλλήλων, διέτρεξαν τὸν λίθον, οὐδὲ κἄν τοὺς Δρούσους κατορθώσαντα ὅπως τιμωρήσωσι, διότι πανταχοῦ οἱ Δρούσοι εὕρισκον ἀνοικτὰ αὐτοῖς τῆς καταφυγῆς τὰ μέρη, ὡς ἐβεβαίονε ποτὲ καὶ ὁ Μηνύτωρ.

Ἀλλὰ κατορθώσαμεν, τούλάχιστον, ὅπως οἱ Μαρωνῖται τύχῃσι δικαιοσύνης, καὶ χορηγηθῶσιν αὐτοῖς, χρηματικαὶ ἀμοιβαὶ ἀπέναντι τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν οὗτοι; Εὐχῆς ἔργον ὑπάρχει τὸ τοιοῦτον· ἀλλ' εἰς πολλὰς δυστυχῶς δὲν στηρίζεται ἐλπίδας.

Ἰπάλληλοί τινες Τούρκοι, ἀναβολὴν καιροῦ μόνον ἐπιζητοῦσιν, ἐνῶ δὲ χρόνῳ συσκέπτονται καὶ φιλονεικῶσιν οἱ χριστιανοὶ ἐξωθέντες θηήσκωσιν τῆς πείνης καὶ τῆς ταλαιπωρίας· ὁ χειμῶν ἐπερχόμενος ἀρπαράσει τοὺς ἐτι ἐπιζήσαντας, καὶ τῆς ἀνοιξέως ἐλευσομένης, ἡ δικὴ ἀποπερτωμένη ἔσται ἐλλείψει διαδίκων καὶ ἀπαιτητῶν.

Ἡ εἰς τὸν Λίβανον παρουσία τῶν ἡμετέρων στρατιωτῶν ἐν μόνον ἀποτέλεσμα ἔσχε, τὸ ἐξῆς· ἐνίσχυσε τὴν πλεονεξίαν τῶν Τούρκων, οἵτινες ὠφληθέντες ἐπιτηδεῖως πῶς ἀπὸ τῆς συνδρομῆς ἡμῶν, ἐξέτεινον τὴν ἄμεσον ἐξουσίαν αὐτῶν ἐπὶ τῆς χώρας τῶν Δρούσων.

Μήπως ἀρὰ γε τὴν κατοχὴν ταύτην διεδεχθῆ ἡ κατοχὴ τῶν κατοικουμένων ὑπὸ τῶν Μαρωνιτῶν πλαιοχώρων νομῶν; Ἰδοὺ κίνδυνος ὃν πρέπει τις ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν, καὶ ὅστις προλαμβάνεται δι' ὅλοσχεροῦς ἀναδιοργανώσεως τῆς Συρίας, εἰς ἣν τῶρα ὡς μανθάνομεν καλῶς ποιοῦντες καταγίνονται.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.)

Ἀριθ. Πρωτ. 1335.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς Σύρου καὶ Κέας

Διακηρύττει ὅτι.

Οἱ διὰ τοὺς Δήμους Ἐρμουπόλεως καὶ Σύρου τῶν οἰκο-

δομῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ τῶν ἐπιτηδεύματων τῶν ἐπιόντος συνταχθέντος ἀπεστάλλουσιν πρὸς τοὺς οἰκείους Δημάρχους διὰ νὰ ἐκθέσωσιν αὐτοῖς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 11 τῶν σχετικῶν Νόμων. Ἐν ἡμέρᾳ ἐκθέσεως ὀρίζεται ἡ πρώτη Δεκεμβρίου δέκα καὶ αὐτῆς διὰ μὲν τὸν πρῶτον κατάλογον ἡμέρας δέκα διὰ δὲ τὸν δευτέρον ἡμέρας δώδεκα.

Ἐκαστος ὅθεν τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις τούτοις σημειωθῆντων οἰκοκτημόνων ἐμπορῶν καὶ λοιπῶν βιομηχανῶν προκαλεῖται ἐντὸς τῶν τεθεισῶν διαρκειῶν νὰ φέρῃ τὴν τυχὸν ἐλλόγου ἐπ' αὐτῶν ἐνστάσεις του ἐπὶ ποιῆσιν ἀπὸ κλεισεως παντός εἰς τὸ μέλλον παραπόνου.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τὴν 18 Νοεμβρίου 1860.

Ὁ Οἰκον. Ἐφορὸς

Μιχ. Πετρόπουλος.

Ἀριθ. 280.

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐνεργῶν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Κορθίου Κλητὴρ Μ. Καραμάνος,

Ἀηλοποιεῖ ὅτι,

Πρὸς ἐτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3843 καὶ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου 1853, ἐκτελεστοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κορθίου Δ. Ι. Κάψη, δι' ἧς ἐπιτίθεται ἡ εἰρημένη Ἐρηνούλα κόρη, καὶ κληρονόμος τοῦ πατρὸς τῆς Νικολάου Γαρυφάλου, ἡ Κούλιμπρα καὶ σύζυγος Ἀριστείδου Ν. Μπαλῆ, κατοικοῦ τοῦ χωρίου Ροῦ τοῦ Δήμου Κορθίου νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν Ἰωάννην Μῆχα δραχ. 900 κεφάλαιον, τὸν τόπον αὐτῶν καὶ ἐξόδων μέχρι ἐξωφλήσεως, συνεπεία τῆς πρὸς ἐμὲ δοθείσης μοι ἐγγράφου παραγγελίας καὶ πληρεξουσιότητος, παρὰ τοῦ Κ. Ἰωάννου Μῆχα, κατοικοῦ τοῦ χωρίου Αἰδώνια τοῦ Δήμου Κορθίου, κατέσχον ἀναγκαστικῶς, τὸ κτῆμα εἰς θέσιν Ροῦ τοῦ Δήμου Κορθίου, ὀνομαζόμενον Καπούτη, διαιρούμενον εἰς τέσσαρα τμήματα τῆς ὀρειεῖτιδος Ἐρηνούλας ὡς περιγράφεται ἀκριβῶς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 279, καὶ ἀπὸ 12 Ἰβρίου ε. ε. ἐκθεσιν, ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐνεργηθείσης παρ' ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος, ἵνα ἐκ τοῦ πλαιοκτησιαθέντος κτήματος, πληρωθῶν αἱ ἀνωτέρω δραχματικὰ κεφάλαιον τόκους καὶ ἐξόδα τῆς ἐκτελέσεως καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ ἀνωτέρω κτήματος, ἄρχεται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειώσῃ ὀριστικῶς τὴν 18, 10βρίου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν, κηρυττομένου διὰ δημοσίου κήρυκος ἀπὸ τὴν 9 ὥραν π. μ. μέχρι τῆς 11 π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἔμπροσθεν τοῦ καφτενεῖου τοῦ Μάρκου Δεσίπρη, κειμένου ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Δήμου Κορθίου καὶ ἐνώπιον τοῦ Κ. Εἰρηνοδίκου Κορθίου, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, πρῶτη προσφορὰ προσδιορίσθῃ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν κατάσχασιν δανειστοῦ Ἰω. Μῆχα, δραχ. 700. Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνῃ εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην, μετὰ τρεῖς λεπτὰ τῆς ὥρας, ἀπὸ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκεπανίου ἢ κώδωνος τὰ δὲ χρήματα μετρῶνται ἐπὶ χεῖρας ἐπὶ ποιῆσιν ἀναπλειστηριασμοῦ, τὸ δὲ κατασχέθῃ κτῆμα πρὸς τὸν ἀγοραστήν.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης μετὰ τῆς κατασχέσεως, θέλουσιν κηνοποιηθῶν καὶ τοιχοκολληθῶν εἰς τὰ οἰκίσματα μέρη τῶν θέλων καταχωρηθῶν ἀπαξ εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένην ἐφημεδα ὁ Ἄστηρ τῶν Κυκλάδων, ἐπιμελεῖα τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ.

Εἰς πίστωσιν συνετάχθη ἡ παροῦ-

(Ἐπιτετα συνέχεια Δικαστικοῦ)

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.